

Таким чином зьоторічна весна представляється просто катастрофічно: озимина в оптимістичному освітленні проф. Яковського є під знаком загибелі, а на ділі — по нашим інформаціям — 50 проц. озимини пропало, арі засівання цих вилами на воді писани, зрештою загибелі і тим самим вигляди на провинов можуть бути тілі-

ки дуже песимістичні, тяглова худоба обезсилені відсутністю паші і взагалі нестача паші важко відбивається на живому інвентарі, сади померзли, готівки й кредиту нема, а все те корочує фізична неспроможність впоратися з весняними роботами навіть на випадок сприятливих атмосферичних умов, яких поки-що нема.

А тут приспілишим кроком зближується переділок для людей і худоби. Справді винятково важка весна з перспективністю на літо й годюно осінь.

„Роззброєння“ Європи в цифрах.

З нагоди скликання до Женеві зборів підготовчої комісії в справі роззброєння „Берлінер Тагеблатт“ публікує цікаву статистику зброєних військ найважливіших європейських держав. На основі цих цифр дуже добре видно, чим скінчилася війна, яку держави антанти вели „для побороення зруського мілітаризму“.

Франція має сухопутного сталого війська разом з кольтоніями 730.000 і 32.000 офіцерів, а вишколеної резерви без лянштурму 5 мільонів білих і 1 мільон чорних. Французьке стале військо має (без арсеналів) 1.350 легких і 1.500 тяжких гармат, не рахуючи артилерії твердинь і 2550 танків. Повітряна фльота має 1.500 звичайних літаків і 400 морських.

Маленька Бельгія удержує по війні 89.000 сталого війська й 4.500 офіцерів, а пів мільона вишколеної резерви. Стале військо має 600 легких і 270 тяжких гармат, 50 танків і 250 літаків.

Польща має 320.000 сталого війська і 19.500 офіцерів, а в організованих та вишколених цивільних формаціях ще 600.000. Вишколеної резерви є 2 і пів мільона чол. Стале військо має 1600 легких і 420 тяжких гармат, 220 танків і 250 літаків.

Чехословацьчина має сталого війська від 120.000 до 160.000 чол. (у зимі більше, ніж літом), 11.000 офіцерів, 1.300.000 резерви, 850 легких, 410 тяжких гармат, 60 танків і 500 літаків.

Роззброєна по війні Німеччина має 100.000 державної оборони і 4.000 офіцерів, вишколених резерв не має зовсім, не має танків і військових літаків. Її військо має тільки 288 легких гармат і ні одної тяжкої. Натомість усі збройні сили сусідів Німеччини без Швейцарії, Австрії, Данії і Литви мають около 1.260.000 чол. сталого війська, 67.000 офіцерів, 10 і 1/3 мільонів вишколеної резерви, 4.400 легких і 2.600 тяжких гармат (без артилерії твердинь), 2880 танків, 2500 літаків, 400 морських літаків.

Англія (без Ірландії та доміній) має 674.000 сталого війська і 20.000 офіцерів. Вона має 1700 легких, 400 тяжких гармат, 160 танків, 800 літаків і 150 морських літаків.

Італія має сталого війська 430.000 і 16.000 офіцерів, числяючи сюди також фашистську міліцію. Її вишколені резерви мають до 4 міль. чол. Вона має 1.200 легких і 650 тяжких гармат, 180 танків і 1200 звичайних і морських літаків.

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.
(Продовження.)

Походив із села, виріс на селі — але як дуже відбився вже від села! Виховався в місті, в школі, серед іншої, ворожій культури і все, коли приїздив на село, почував благий супокій. Там, агорі, в місті, мов на поверхні моря кишло життя, яшан бурі, йшла війна, припливи й відпливи моря; тут дові панувала тиша, як у глибинах моря. Чужа культура, що там, у горі, скаламутила поверхню, здавалася, не досягла села, а бодяй не було тут так виразно її видно. Тому любив село, як своє, рідне.

Але одночасно з тим почував, що й село зі всім „своїм“, „рідним“, було йому далеке, чуже. Чуже своїм примітивізмам, своєю оспалістю, безжурним супокієм. Вторі кипіла боротьба за „бути — чи не бути“, тут спала утаєна енергія. І хоч любив село, то з другого боку воно само сричало до нього своєю тишою, своїм безжурним супокієм: утікав, а то й тебе погашує, зробо до боротьби байдужим, лінивим до діла.

Йшов нивами, вже ажатики, напростечь.

— Щоб так у тих нивах і в їх робітниках виресати життя, щоб дивинулися, як вулькан диває гори, і скинули армо!

— Прометей!

І нині, якими йшов, шепали вперед його очей: перед його уложив стояв Прометей.

— Прометей!

Прометей розумів спершу як революціонера і вже в уяві уложив собі цілу поему. Але ніяк, ні

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

Радянський Союз має 1.200.000 сталого війська, 40.000 офіцерів, 6 мільонів вишколеної резерви, 850 легких, 225 тяжких гармат, 200 танків і 1400 літаків.

Обеззброєна Австрія має 20.000 сталого війська, 1475 офіцерів і 90 легких гармат. Обеззброєна Угорщина має 35.000 сталого війська, 1750 офіцерів і 105 легких гармат.

Головні цифри морських воєнних сил такі: Франція має 10 великих панцирників і 38 підводних човнів, а всього тонажу 504.000, а Німеччина має лише 120.000 тонажу, але без великих панцирників і без підводних човнів, які їй заборонено мати. Англія має 20 великих панцирників, 55 підводних човнів і 1.200.000 тонажу. Італія має 5 великих панцирників, 45 підводних човнів і 300.000 тонажу. Радянський Союз має 4 великі панцирники, 13 підводних човнів і 170.000 тонажу.

Закордонні справи в палаті громад.

Питання послів і відповіді уряду.

На основі офіційного звіту із засідання англійської палати громад в днях 18—27. березня п. р. підурядова варшавська „Бюка“ подає близькі для Польщі запити послів і відповіді на них уряду.

В справі евакуації Надренії на запит пос. Кенворті відповіді сер Чемберлен, що з огляду на незакінчення праць комітету експертів, які саме тепер досліджують проблему німецьких відшкодувань, покищо немає ніякого приводу до дальшої дискусії в справі звільнення Надренії з окупаційних військ.

З черги давав Чемберлен відповіді в справі німецьких відшкодувань, англійських інтересів у Мексикі і торговлі зброєю.

Дня 26. III. полк. Мельон поставив питання в справі меншостевої казеті на терені Ліги Націй. Чемберлен відповів, що Комітет Трьох, покликаний до життя на останній сесії Ради Ліги Націй для аладження рапорту в меншостевих справах, відбув одно засідання перед опущенням Женеві. Найближче засідання визначено на 29. квітня.

Того самого дня полк. Мельон запитав Чемберлена, чи з огляду на арт. 12. меншостевих трактатів, що дає право кожному членові Ради Ліги Націй звертати увагу Ради на зломання або

небезпеку зломання обов'язків, об'являти тим трактатами — і з огляду на трактування білоруської й української меншости в Польщі польською владою, що є порушенням трактатів, — він готов звернути увагу Ради Ліги на те порушення і в той спосіб спричинитися до успішного виконання меншостевих трактатів?

На те відповів сер Чемберлен:

— Я не в приготуванні, щоби згодитися з твердженням, немов би трактування тих меншостей вимагало інтервенції з арт. 12. меншостевих трактатів, але розгляну всі звістки, які інтерпретуватимуть на уґрунтування своїх тверджень.

У відповідь на дальше питання полк. Мельона, чи не є фактом, що німецькі й мадлярські меншости достатньо борються відповідні уряди, під час коли українські й білоруські меншости не мають сили на свою оборону, і тому чи не було би можливим перед скликанням конференції завадати рапорту від посла Вел. Британії у Варшаві?

На те відповів сер Чемберлен:

Не бачу ніякої причини розпочинати таку акцію в теперішній хвилі. Коли однак шан. інтерпретант захотів би предложити мені які факти і колиб підтвердилися його опінії, то я радо їх розгляну.

Поклони і надії.

Після створення нового уряду — радість проурядової преси.

Ріжно витавлять новий уряд д-ра Світальського, що виступав як alter ego марш. Пілсудського. З полехшею і задоволенням пишуть про це урядові органи.

Фашистський „Глос Правди“ не признає якоїнебудь кризи в районах виконавчої влади.

„Скінчилася уявна „криза“. Розпочата в суботу, скінчилася в неділю. Стільки, якщо вже про час. Колиж іде про напруження, то треба признавати, що слово „криза“ було тут зовсім не на місці. Уживала й надуживала того слова енциклопедія опозиції, розкошувалася даремне об'являти в ньому ремінісценціями давних, добрих часів... Не заваджуємо примножності, але й не обурюємося. Таж мусять мати свої розривки ті бідні люди, що без надії завіршнього дня відають гіркий хліб безсильної опозиції. Щож це за „криза“ діється, коли ціла справа міститься в передачі деяких урядових праць з одних рук у другі без найменшої зміни програми і метод діяльності? Коли не відбува-

по розмові в ночі зі Стецьком, усе розприскалося, розбіглося, а потім — що потім, не пусте! — аж тепер він бачив його знов. Це світло на низи, поспата, безмежна поспата і любов. Прометей, український Прометей, із українськими нивами, несе ясне світло, розбуджує огонь — приспані ворогами творчі сили!

Дітишов до малого соснового ліска і ляг на самому краю, маючи перед собою розлогі українські ниви. Пробував писати свої думки. Але думки ще не плыли, не поривали його із собою. Снівали птиці в гаю, журчав потік у вільшині, бреліла пильна пчілька — все відкидало його ще від праці, а думка не поривала його ще так сильно, щоб уже нічого більш не бачив, не чув, тільки одні обрами свої уяви.

— Безмежна любов?! — Хіба й ворогів любиш?! — шибнуло йому через голову і знову вся будова завалилася, лежала в румоночії.

І анову дивився в погідне синє небо.

...Прометей стояв на небі, на грудях дискушій панцир, в руках гострий меч, піднесений вгору.

Грицько вірився на річні ноги.

— Тільки так! Тільки так! — говорив до себе. — Обманювали нас наші вчителі, пророки, проповідники тільки любов, мир, пацифізм! Без гострого меча — не жме наріз! Ні пауг не дає життя народу, ні перо, ні гріш, а один меч, що боронить працю плута і пера! Тільки так, тільки так!

І знову йшов Грицько нивами, розмовляючи сам із собою.

XXVIII

— Що думаєш з Косаю? — знову снитав Грицько Стецька.

— Що думаєш? Вона сподобалася мені як

ніяка інша. Думаю, що я маю у неї симпатії. (Цього він був певний, а тільки не казав).

— Ти може вже вилупив свою любов? — питав Грицько Стецька далі.

— Ні — відповів Стецько. — Не маю чом спішитися. Багатош говорили ми із собою й вона мені ялась така близька, якби знав її вже роками, вже давно, давно. І це я їй сказав. І вона мені сказала те саме, що я видався їй вже давно знайомий, як брат. Я об'явив вислати їй книжки, але більше покищо не було між нами нічого. Іду вчитися. В осені знов сюди навідаюся, а може й скорше. Чогож мені спішитися? Однаково щонайменше рік часу перелітну.

— Я тому питаю, бо хочу вже відвідати — відповів Грицько. — Прометей не дає мені жити, довго формулувалася фабула, та нині я зловив уже суть річи. Хочу вертати до брата і писати. По дорозі вступлю до Цапівки.

Якби так перед тижнем був це сказав Грицько, то Стецько був би насміхався з нього, але нині він снитався тільки:

— На довго ідеш до Цапівки?

— На один день.

— Колиж ти по правді вступиш туди тільки на один день, то цей день просидів би я ще тут а потім поїхав би обилва разом.

— Спінуся і вступлю тільки на один день — відповів задуманий Грицько. — Іду нині в ниті по обілі, а ти вийди завтра і в Цапівку стрінемося.

— Ти вийдеш на стацію і скажеш до мене: Друже мій єдиний! Ідь сам собі далі... Я став щоби говорити, аніжувати, чулово все няк-сикотється!

Грицько всміхнувся.

(Продовження буде.)

Четвертого українкою була п-і Валентина Завадська, яку направила на конференцію Союз емігранток при Центральному Комітеті у Варшаві, або іншими словами т. зв. універсальний зарубіжський центр. П-і Завадська виголосила промову про положення українців під більшовицьким режимом, однак, на жаль, своїм тоном прокинувши між учасницями сумніви щодо інтенцій свого виступу.

живуть у більшій суспільній масі. Вони витворили там ціле своє окреме національне життя.

Начебто гірким досвідом іміграція, яка бачить не раз, що тратить свою дитину, відчуває й розуміє вагу та недостачу рідної школи в старому краї, де прешіть буде рідніша доля української дитини. Тому українська іміграція Злучених Держав спочувала все а діяльність а змаганням старокраєвого товариства „Рідна Школа“, а доказувала це своїми поважними датками на її потреби. Безперечно, — і не особливо треба підкреслювати — що цю свідомість ширили тутешні національні організації, свідомі відповідальності за майбутнє. Робили це переловом „Об'єднання“, українське греко-католицьке і православне духовенство та ті часописи, які були в стані піднести ся понад парієтальні.

Від нового адміністративного року т. є. від вересня 1928 р. т-во „Рідна Школа“ має свою Делегатуру — поки що — в Злуч. Державах. Спиратись на національній свідомості тутешньої української маси, свідомості витвореної дотеперішньою прощею провідних осіб. Делегатура старается поширити її поглядати прихильність, якою тишіться „Рідна Школа“ в новому світі. Правда: нема нічого без „але“. Має його в американській іміграції і „Рідна Школа“. Що більше, від усунення того „але“, тобто деяких застережень, від того, чи галицьке громадянство стріє прихильно побажання іміграції залежить — за мою думку — затримання в будучині витворення тутешніми організаціями симпатій.

Ціла діяльність делегатури має двоїнку мету: викликати в іміграції ще більше заінтересування „Рідною Школою“ та зібрати а їй наї докуч грошову допомогу. Ця допомога може не буде цього року така висока, як то собі бажали близькі до „Рідної Школи“ чинники. Бо в Америці не менше безробіття, як у краю: бо на іміграції підростають діти, яких треба за дорого гроші вчити; бо іміграція має свої невизначені потреби, без заспокоєння яких вона перестане бути українською; бо на іміграції панує ще до деякої міри розбиття, хоч щораз частіше відпалюють голоси а покликани до консолідації. Але являється, що американська допомога „Рідній Школі“, хоч найбільша в усіх допомог для всіх інших установ, все таки кожного року мала. Тепер а деякі дані думати, що розворушення еміграції Делегатурою, зможе на довгий програт часу відержати жертвенність у користь тієї установи на менше-більше однаковій алозі.

Певно, що для громадянства старого краю інтересно буде знати, яка допомога „Рідній Школі“ припала зі Злуч. Держав від часу встановлення там Делегатури.

На поорієне звідомлення в краю приїде час при кінці адм. року „Рідної Школи“, коли то озорічна акція Делегатури буде закінчена. Зрештою, подібний виказ за час до 6. лютого ц. р. розіслала Делегатура американсько-українським часописам („Америка“, „Народна Воля“, „Народне Слово“, „Свобода“), які його здебільша оголосили. Ще треба би зазначити, що не про всі датки для „Рідної Школи“ Делегатура знає, бо деякі

грошові посилки пішли прямо до краю, або їх переіслано через „Об'єднання“. На всякий випадок, не певно, що в Злуч. Державах зібрано цього адм. року для „Р. Школи“ (від 1. вересня 1928 до 2-го декади березня 1929) суму 8.923 долари 0.8 цнт. На ці датки склалися: 7.814 дол. 0.8 цнт. дали збірки при ріжних нагодах: 906 дол. зложили церкви, товариства, братства, сестрицтва а клуби, а 113 дол. поодинокі особи. Товариства а інші інституції склали свої датки головню на вічах. Стан збірки був би без сумніву краший, колиб не ненадійна недуга делегата.

Маю під рукою зіставлення загальних датків для „Р. Шк.“ в минулому а цьому році. Коли минулого року загальніша допомога „Рідн. Школі“ вносила від 1. вересня до 21. січня суму 10.212 дол. 69 цт., то цього року в тому самому часі вносила 53.339 дол. 59 сот.

Коли аважити, що це щойно березень, а допомога амер. іміграції вже дорівнює висоті цілорічної допомоги а 1924/5 р.) відтак допомога а кожним роком меншала, то можна надіятися до кінця адм. року ще поважної суми.

Цього року припадають конвенції двох допомогівих товариств. Можна надіятися, що делегати тих великих установ розглянуть також долю старокраєвої „Рідної Школи“. Становище конвенції буде певно залежне і від того, чи у Львові почнуть у собі настільки внутрішньої сили, щоби перевести боляй і переміяти в Товаристві, які ніяк не обтяжало його бюджету, а які можливі до переведення хочби а зараз і то без шкоди для Товариства. Тих зміна домагаться іміграція ошодушно. Ці домагання до „Рідної Школи“ наїшли вислів у 14-ох резолюціях „Об'єднання“, ухвалених на останньому річному Загальному Зіезді та в звітах а письмах Делегатури до „Рідної Школи“.

Ще сля би пригадати, що у всіх своїх починаннях іміграція звертає пильну увагу на становище, находи а працю старого краю. І колиб іміграція помітила, що „край“ розмірно не багато жертвує на „Рідну Школу“, то й її заплата остигла. Тоді вона зможе себе оправдати тим, що сам край, якому „Рідна Школа“ має служити, нею не інтересується а не займається.

Тому в краю повинно громадянство не тільки поширити круг прихильників і членів, але й поодіти свої правильні датки. Важкоє пимати від еміграції, щоб він приступив до членів-добродів „Рідної Школи“ а зложив 50 дол., коли в краю не кожне товариство чи установка дасть десятку золотих і не кожний українець боляй 1 зол. на рік, (рівновартість може 2—3 лань, або 10 папіросів).

Я був би радий, щоб мій голос дійшов усюди, та промови кожному до розуму. Тоді спільними силами всього українського населення в краю і на іміграції угрупуємо сильно боляй одну інституцію, яка без сумніву а показником живучости нації.

Лев Ясінчук.

Напряміні міністра скарбу.

Новоіменований вереник мін-ства скарбу виголосив 16. квітня до зібраних директорів департаментів і директорів інституцій, підчинених мін-ству скарбу промову, в якій м. і. сказав, що уступаючи уряд Бартеля оставив засейний скарб, каси повні, валюту усталоювану. Попередні уряди, в яких так довго міністром скарбу був Чехович, дають найціннішу бо на практиці основувану напрямку. Бесідник оминатиме всякі нагальні, життєві не вказані зміни. Волдетова рішовага основується на припоровуваннях не лише мін-стром скарбу, але а усіми, хто адмініструє скарбовими грошми, постійної, чуйної ошадности. В госп. житті кожний найліпше опрацюваний плян мусить постійно припоровуватися до все змінчивої ек. конюнктури, залежної не лише від нас, але передовсім від тисячі складних чинників між-нар. госп. життя. Хоч кожен член уряду повинен мати свободу виконання бюджету, який а основою праці, за яку він відповідальний, то бесідник обережуватиме пильно конюнктуру і акцентуватиме емент. конюнкції зміни, яка вимагала би відступати в ід передбаченого пляну в наїрний прикрого, але конечного часом зменшення видатків. Недостача досвіду в скарб. праці, а чого адає собі справу, створює в особистім відношенні бесідника до адміністрування держ. грошми, повсюду обережність. Сказано вище торкається діяльності мін-ства скарбу як побори а адміністратора держ. грошей. Інші ділянки праці мін-ства скарбу зпалані а ділянку праці інших госп. мін-ств, або уряду як цілости. Рівновага бюджету ошадність, припоровування до реальних можливостей краю, це елементарні правди. Бесідник доложити усіх сил, щоби виконати цю працю, хоч просту працю. Сподіється, що а підчинені йому директори робитимуть тесаме, щоби обслуговувати добре та чесно державу на її скарб. відатку.

Не буде змін у міністерстві скарбу.

У кол обшадноту до мін-ства скарбу спадан-

БЛІДНИЦЮ

НЕДОКРОВНИСТЬ
успале, зміцнюючи дії, по-
буджує апетит, ошадний се-
редина для реконвалесцентів тільки у М-ра КИШИ-
ШТОФОРСЬКОГО, вино хімічно залізне на еспан-
ській малляді. — Laborat. Chem. farm. M. Krzyzstofor-
ski, Tarnów 32—7

ють, що не буде ніяких змін на вищих становищах у цьому мін-стві. Віцепім. Гродніський і дир. департаменту Стажінський остануть на своїх становищах.

Пращання бувш. прем. Бартеля.

Промова марш. Пілсудського.

Б. прем. Бартель зложив 16. квітня пращальну около 1-год. гостину марш. Дашинському і марш. Пілсудському.

В год. 2. попол. пращав б. прем. Бартеля на Замку през. Мосціцький. Президент видав у честь Бартеля святочний обід. Промови виголосили марш. Пілсудський та Бартель. Були всі члени Бартевого уряду, також буш. мін. Чехович і прем. Світалевський.

До проф. Бартеля виголосив марш. Пілсудський таку промову:

„Пане Казимире! Серед багато річей, які а пережив за останні літа, ти був цей, який мені в них найбільше помагає. Серед справ, які ти до конав, остале одно, що а аере perennis: техніка держ. праці, яка завдяки тобі стала значно вищою, ніж давніше. Польська держ. техніка стояла до недавна так низько, що зачинала розпадатися, бо була гірша від техніки найменших держав. Під ним осядлом п. Казимире, ти створив це, що Польщу не раз тепер поливають шодо здібности правління. Я не раз стрічав людей, а якими а розмовляв про держ. справи і по тобі не змів а... а ними зовсім порозумітися. Вони не брали під увагу цього, що за твоїх часів ми багато відкотили від тамтих днів, коли ще найменша держава була шодо техніки правління ліпша від нас. Ти сам може не допінеш цієї твоєї заслуги для держави, а такі держави може істнувати лише тоді, коли зміють нею правити. Тепер аважити для порятунку одорова, своїх вирок, як кажуть люди, які знають анатомічно по лікарські оглядати організм. Як приїдеш до одорова, вернеш то нас як свій, як товариш. Хайже згинути твої нерви, хайже згинути твої нерви.“

З черн промови проф. Бартель. Він подякував марш. Пілсудському за його слова. Призначив маршала до нього і для тов. було все нагородою за працю. Бажаання маршала були всім святым приказом для бесідника і його товаришів. Святим, бо відноситься до нього як до вождя на роду а найбільшого набожності. Відношення бесідника і його товаришів, які кидають уряд, не а відношенням підданого до шера. Це відношення знич. людей до великої людини. Виходити в уряд, означує, що все а готово до розпорядження маршала на кожній становищі, яке йому вказе. На кожнім становищі віддасть йому свої сили, талант, весь свій запал, які вождю на роду. Почувається далі його підданним, його урядовцем і воляком. Просить, щоби маршал цю його заяву прийняв так щиро, як її складає.

Промова до представників преси.

Після пращальної гостини у маршалків союму і сенату проф. Бартель прийшов до клубу нарл. справоздавців. Витали проф. Бартель голова клубу Базишевський і заст. голови Важицький. Проф. Бартель у промові сказав м. і., що пригадує собі, що був тут 15. травня 1926 р. Було дуже гарячо, що ледви жив. Присутні ждали від нього злани. І аважі, коли їде на спочинок, вважає своїм обов'язком „відмелтуватися“ як старий воляк, коли переше зголосився був. „Розумію, що ви, панове, гарбували мені шкіру, кожен як хотів, та це часто виходило мені на користь, бо без критичного освітлювання діяльності людини, було би недобре“. Тому не має жаа до них, напашки дякує за все, чого зазнав. Усе, що робив, робив для добра держави, а ніколи для свого.

Проф. Бартелеві подякував за гостину год. Базишевський та сказав, що радіє, що в осени повитають його анову.

15 меншостевих меморіалів.

У секретаріаті Ліги зложили дальші три менш. меморіали: литовський, ромувський, янтський. Зложать іше меморіали: польський, югославський і чехославський. Загалом буде їх 15. Польща, ЧСР., Румунія а СХО. у меморіалах заявляються проти якогонебудь поширення зобов'язань у цій ділянці. Меморіали і письма в менш. справах обговорюватиме комітет Рад Ліги: Чемберлен, Алачі (Японія) і Кінокеє де Леон. Комітет обирається в Лондоні а кінцем квітня а. р.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ШКОТИ.

Відома в нас загальна річ, що одинока країна, де виводяться чистокровні галицькі англізці, це Коломиїщина. Але звідки виводяться галицькі шкоти — це покищо невідомо. Мені здається, що найбільше продукують їх Львів, однак і провінція доставляє час до часу чудові примірки цієї цікавої раси.

Що за шкоти? Чому шкоти? — запитає зацікавлений читач.

Шкоти — це парі, що славиться своєю скутістю. Кажуть, що коли шкот умирає, то його жінка, яка мусіла на хвилину вийти з кімнати, сказала (зі сльозами в очах): — Якби ти чув, що приходить смерть, то не забудь загасити свічки, бо школа, щоб дурно горіла... Другий випадок був такий: Залюблений шкот купив на прохолоді своїй дівчині прецля. Коли вона розповіла потім про це своїй мамі, мати казала віддати йому гроші за прецель, щоб тим його скомпромітувати. „Чого було так спішитися? — зауважував амайт. — Можна було не завтра зробити!“

Скупість шкотів дійшла до того, що один з них навіть ухилився в Америці, щоб не видавати потім грошей на переїзд в Європу.

Коли пишу про ці примітки шкотів, то на те, щоб порівняти їх до нашої галицької породи.

Отже порівняння нема ніякого.

Наші шкоти, це люди фактично бідні і тому не можуть показати своєї щирості. Вони все скривлені, прибиті, а що найменше сквашені. Всюди, де тільки приходять, викликають спожання і кожний хто послухав їхніх нарікань, тільки й журився, як такому бідолазі допомогти.

— Ех часи-часи! — айтає шкот. — Просто не знати з чого тут винити.

(Тому, що „не знати з чого винити“, шкот живе з того, що має.)

Або:

— Така тепер біда, що хоч з моста та в воду! (На щастя, нема у Львові ні моста, ні води, а то напевно було б одного чоловіка менше!)

Або:

— Як так далі буде, то хіба торбу на плечі і за жабрами!...

(Жаль обирає, коли подумавши, що торби такі дорогі, що й не докупитися!)

Ходять наші шкоти поміж людьми, викликають спочуття, приймають кондоленції, а не раз і слюзу витиснуть з людського ока. Неодноразовий смертельний, коли має заняття якусь посаду, вступити, щоб шкот її дістав.

— Я собі якось раду дам! А він такий бідний, такий бідний!...

На списак пожегтів ви шкоти не знайдете. Ніхто й навіть не вимагає від нього жертви.

Бідолаха, добре, що сам з голоду не вмере — валять куратори і обминають двері шкотів.

А вони живуть, а радше „животіють“ тихо та смиренно, все скривлені, прибиті, а що найменше сквашені. Білі люди, тай голі!...

Я сам знав багато шкотів. Все це люди гідні пошанування. Мало є між ними таких, які мають поверт 1000 золотих місячної платні.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ

— Весня, але все ще не в нас. Беремо вранці часопис і читаємо „нарешті тепло“. Те, що денчикар написав у вечір або вночі, на ранок стало неправдою. Вчора люди ходили (нарешті!) в весняних нагортках і оглядали весняні одяги, нині вернулись до зимових плащів. Віє холодний вітер, сонця не видно ні на лік і навіть останки снігу не в силі ще щезнути на полі ні на деяких вуличках.

— Львівські ошуканці. Простий спосіб поправити свої інтереси придумали три львівські купці, що торгували мукою; за муку платили в частині фальшивою монетою. Один із них Вайнштайнман ошукав банки та підприємства на 200.000 зол.; скільки заробили при цьому його спільники Зайнштайн і Равхбергер, про це він довідається від них у ширій розмові в чотири очі в визначенні. — Три дні розбирав карно-скарбовий суд у Львові справу контрабанди сахарини з Німеччини до Львова, з якої жили Рузз Вайнтрауб, Хель Кантор, Ян Мазур і бувший хорунжий польської армії. Одні випиралися, другі призналися до неї, а результати дістали по кілька тижнів арешту та кілька тисяч гривини. Нехай продана ними сахарина осолодить їм гіркі дні вазничної самотності!

— Смерть у таборі емігрантів. У таборі емігрантів в Вел. Україні в Каліші, де досі живуть були члени Петлюрівської армії, підпалає себе гомово недужа Марія Березовська, завівши божевілляний танок серед полонених.

— З культурної праці праської еміграції. Українсько-історично-фільмоборічне товариство в

Празі дало 16-го ч. н. два відчити своїх дійсних членів: П. Феденка „До характеру революції Богдана Хмельницького“ і Д. Антоновича „Володів князя А. Шаховського „Актор у батьківщині“.

— Річні вістки. У різних частинах Радянського Союзу вилізли ріки і накопили багато шкоди. — Мілан аїр зібрався в Італію на нову підвізуючу експедицію під проводом інж. Альбертіні; мета віднайти слани тух, що згинували при аварії „Італія“. — У Берліні ковали маніфестаційно визначного члена атлетичних товариств Ріхарда Ендерко. — Муссоліні переслав Фінляндії в дарунок гармату найновішого зразка; чи цим хоче найбільше войовнична сучасна держава пригрозити наймирнішій користі гармат? — Польські львівники роблять зізд від 6 до 9. червня в Познані, при нагоді виставки. — Біля Нікарагуї апа американський військовий літак; 3 особи вбиті. — У липні зіздуться в Ангорі на конгрес балканські студенти; Греція не візьме участі, бо вона не належить до міжнародного студентського союзу; від Малярщини, Чехословаччини, Італії та Польщі відіуть делегати-обсерватори. — У Празі закінчилась світова конференція радіо, на якій прийняли новий політ „хвилі“. — З нагоди 50-ліття незалежності Болгарії уряд рішив призначити підпідстав російським емігрантам з алячності для Росії за її поміч у визволенні Болгарії.

— Де нема трупів. Деканат медичного факультету віденського університету подає до відома, що може приймати прохання майже виключно краєвих студентів, а не чужинців. Причина — анатомічні інститути медицини не мають трупів, на яких професори могли би вчити. Відень — місто, де є тільки самогубців і душегубців, терпить на недостатку трупів „завсім невідомих“, які можна би без згоди рідні брати до анатомічних інститутів.

— Красуня-землячка в Токіо. Кольонія чужинців у Токіо влаштувала недавно бал на закінчення коронаційних свят імператора Японії. У балі взяли участь усі члени дипломатичного корпусу, члени японського уряду і представники японської аристократії. На закінчення свята вибрали „королеву балу“ і королеву чужинної кольонії в Токіо та Йокогамі. Нею вибрали одноголосно Надію Фоменко, доньку промисловця. Красуня дістала цінний дарунок від японського уряду.

— Геніяльна шпигунка. В одній із німецьких санаторій лікують тепер одну німецьку жінку, яка відіграла підчас війни не меншу роль, як великі полководці, а якої імя і все життя закутане досі повною тайною. Ця жінка була німецьким шпигуном, що мала під своїм проводом чимало осіб і що з винковою сміливістю брала на себе найважчі завдання, знаючи, що кожний промах веде її на неохибну смерть. Усі зусилля французької та англійської шпигунської організації, щоб ствердити її імя, тожність, а подекуди й вигляд, кінчались невдачею. Її називали „білою дамою“, „чорною кіткою“, „червоним тигром“, „королевою шпигунів“, але не в силі були попасти на її сліди. Вона переїжджала дуже часто голландський кордон автом, часто у супроводі двох кремезних озброєних мушкетерів і мала незвичайно широкі зв'язки. У численних випадках вона висилала на неохибну смерть різних своїх співробітників, чужинців і німців, що за гроші годилися на невдачу шпигунську професію. Тайна життя та особи великої шпигунки нерозкриті досі.

— За місце при столі. У Вашингтоні велика „сензація“. А саме жінки посали дипломатичного корпусу дуже обурилися на місє Гені тому, що вона злегковажила собі приписи „двірської етикетки“. Місє Гені як сестра віцепрезидента Кертіса виконувала обов'язки пані дому підчас гостинних прийнять у свого брата і з тої причини сідала на почесному місці біля свого брата. На це обурилися жінки посали дипломатичного корпусу, а саме, що одній з них не довелося сидіти на почесному місці. Виконуючий ще тоді свої обов'язки Кельог, секретар закордонних справ Зауч. Держав, хотів догодити жінкам і порішати, щоб місє Гені займала останнє місце підчас прийнять у свого брата. Але тоді обурився віцепрезидент Кертіс, а новий секретар Стімсон анулював попередню ухвалу Кельога. Єдиним виходом на майбутнє при таких офіційних обідах є подбати за величезний округлий стіл, при якому всі місця є рівні.

— Одна воєнна тайна. Інспектор тайної англійської поліції Едвін Вудгол видав у Лондоні книжку „3 дні шпигунства та тайної служби“, де, між іншими реваншистами, наводить цікаву історію крадіжки в Англії дорожничностей австрійської корони. Були, цісар Карло перед своєю невдачною спробою заволодіти престолом у 1921 р. вислав одному лондонському адвокату Ральффу (псевдонім) свої дорожничності. Раз Ральф підчас вечір похвалився ними перед

своїми гостями; показав їх і сказав у вертгайнівську шафу. На ранок дорожничностей не було. Адвокат доручив детективові Вудголу пошукати за ними. Детектив почав стежити окрема кожного з гостей, що вечеряли у Ральфа. Він ствердив, що один із них, Вікарс, виїхав у Париж і там у готелі признався зустріч одному визначному париському золотареві. Вікарс задержав на вулиці під якимсь невинним претекстом, а за той час Вудгол перетрусив його кімнату і в подвійним дні виліз найшов дорожничності Карла. Бракувало тільки одного шнура перел. Детектив вернувся в Ральфом у Лондон, там продав негайно всі дорожничності і цісар Карло дістав потрібні фонди. Кілька тижнів плівався Карло, завдяки цим фондам, міг добуватися престолу.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА. (Зборона української молитви в школі). „Подільський Голос“ містить такий допис із села Лошинева, пом. Терембала:

„В нашій громаді 7-ми класова народна школа, де управителем є п. Вларішев Махальський, а в пятій класі вчить учитель п. Юзеф Ленарт. Впроваджено так, що діти перед наукою і по скінченні науки моляться голосно поодинокі і для 13. березня п. р. учениця пяті кл. Теодора Пасіка, на яку прийшла черга молитися, встала і почала голосно молитися в українській мові. Та п. Ленарт перервав молитву і спитав: „Як се молиш? Мами єдиного Бога мудлось по польську!“ Дитина відповіла, що по польськи молитися не вміє, а молилась так, як її навчили дома і в церкві. „Тутай єст Польська і ти мусіш молилось по польську, а бендеш на Русі, се бендеш молилось по руську“. І викликав перелякану дитину з лавки перед класу та казав дитині повторити за собою молитву по польськи. А коли перелякана дитина не вміла повторити, то п. Ленарт став дитину шарпати та кричати, показуючи на неї: „Пашше, яка смердозна патріотка, она політична в школі, мусіш молилось по польську, бо до станеш в шкору, а ви, діти, сьмейтесь з неї! встидьтесь мувць в нїм по руську“. А коли дитина сказала, що її батько і священник навчали, щоб все молилась так, як молилась в дома і в церкві, то п. Ленарт відповів: „Ти пудлеш до арешту за своїм шпемонізм татом і ксьмидом, як бендеш молилось по руську“. Ватак, штовхнувши дитину, нагнав її до лавки, погрожуєчи притім усім українським дітям. Коли з цєю справою батько дитини, п. Володимир Пасіка, узявся до повітового шкільного інспектора в Терембалу, то там йому відповіли: „Нех пан да спокуй, ми вже то задатими!“ Подіаємо повний факт до відома компетентним чинникам і нашому громадянству на доказ, як поводяться в школі польські шовіністи-учителі в українському літварю.“

Зі спортивного життя.

З діяльності спорт. клубу „Довбуш“.

Чернівецький український спорт. клуб „Довбуш“, що був колись мистцем Буховини, зачав цьогорічні весняні розгрівки під злами авспіціями, програвши мн. невідлі змагання з Польцією 1:0. Тепер стоїть „Довбуш“ у табелі мистецтв Буховини на третьому місці, здобувши на 7 змагань 8 пунктів (три змагання виграні, 2 розіграні і 2 програні). На першому місці стоїть жидівська дружина „Гакоаг“, на другому — ромунська „Драгош-Вода“, що мають по 10 пунктів. На четвертому місці є тепер жид. дружина „Макабі“, на пятому „Польонія“, на шестому нім. „Ян“, на сьомому й останньому „Робітнік“. — В минулу неділю „Довбуш“ відбув свої річні загальні збори.

Закордонні виследи.

Відень.

Гунгарія—В. А. Ц. 2:1.

Австрія—Тепліцер Ф. К. 5:3.

Гакоаг—Терембала 6:0.

Після цієї перемоги віденська „Гакоаг“ запевнила собі остаточно вже нині мистецтво в другій лізі і тимчасим поворот до першої, з якої була злетіла минулого року.

Прага.

Вікторія Жіжков—Спарта 3:2.

Будапешт.

Ф. Т. Ц.—Вакер (Відень) 3:1.

III. округ—Кішпешті 2:0.

Швайцарія.

Змагання за чашу сер. Європи в Берні: Малярщина—Швайцарія 5:4.

Стан цих мистецтв тепер такий: Італія 7 змагань — 9 пунктів, Австрія 7 змагань — 8 п., Малярщина 6 змагань — 8 п., Чехословаччина 5 змагань — 5 п., Швайцарія 5 змагань — 0 п.

Театри.

Великий Миський Театр:

Серед 17-го, г. 7-30 веч. "Несподіванка" Е. Роттвортського, прем'єра.

Четвер 18-го, г. 7-30 веч. "Два пано-ве Б".

Пятниця 19-го, г. 7-30 веч. "Несподіванка".

Кіно.

"Аполло": "Похилийстер Татейн".
 "Лев": "Остання й приказ поручика".
 "Оазис": "Тайна реставр. кабінету".
 "Палас": "Мусулманка".
 "Нан": "Отрута кохання".
 "Фатаморган": "Жінка на тортурах".
 "Хингва": "Заборонена жінка".

Програма радіо.

Четвер 18 го.

Льондон (335). 20-15 Фортепианний ресіталь. 21-40 Симфонічний концерт.

Париж (174). 18-15 П'єта. 20-30 Симфонічний концерт.

Берлін (475.4). 17-00 Мадригал (хор). "Африканка", опера Маєрбера.

Відень (319.5). 20-05 Фрагменти опер. Бувапешт (343). 17-40 Мадарська оркестра.

Мілан (301.2). 20-30 Опера.

Рим (313.5). 20-45 Опера.

Ленінград (1000). 19-00 Концерт або оперета.

Харків (1680). 18-30 Популярний концерт.

Прага (343.2). 19-30 Симфонічний концерт.

Загреб (305.3). 19-30 Симфонічний концерт.

Варшава (1395.1). 17-55 Камерний концерт. 22-00 Оркестра. 22-30 Музика до танців.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Кобзарі-Бандуристи К. Місевич і Д. Гонга виступають:

18.IV. Катинка Стрункова
20.IV. Радехя
21.IV. Стоянка.

У вівторок, дня 21.IV. відбудеться одинокий концерт Кобзарі-Бандуристів у Львові в саді Музичного Тов. ім. М. Лисенка (Шашкевича 3). 1822 3-8

З Українського Товариства Бюлофіла. Перші сходили члени відбудуться в четвер 18 квітня о год. 8 вечером в приміщенні СС. Васильяна, вул. Даугоша ч. 17, з порадкою: 1) Д-р І. С. виступає з Матеріал української книги; 2) Кошукати членів. — Перед сходниками о год. 5. засідання Ради товариства. 1823 1-1

Загальний Збір Народної Гостиниці кооп. стов. з обмеж. поручкою у Львові, відбудеться в суботу дня 20. квітня ч. 10 год. 3-й в поздовню, в саді стоварищення, вул. Косинська ч. 1. (П. пов.). Рішення Збору є правомочні незалежно від числа присутніх членів-учасників. 1821 1-1

Надзвичайні Загальні Збори Карпатського Лешетарського Кабю відбудуться в суботу 20. IV. 1929 в год. 7 веч. на Бєсїзі з тим порядком денним: 1) Відчитання збір. 2) Звіт з діяльності Кабю. 3) Уступлення старого Визду. 4) Вибір нового Визду. 5) Інтерпретація членів. 6) Справа будови доми. 7) Організація дещетарів в краю. 8) Експлуатація Просвіти всіх членів вати участь в Зборі.

Визак жертв на допомогу українським політичним в'язням за час від 1-го до 20 березня 1929 р. в золотні. Д-р М. Паличків 20. Н. Н. 10. Пятниця Інституту св. Софії 20-40. Кооператива "Едм ст." в Шепарівці 10. Янушев 6. Кооператива "Лані" Бибра 15. Катри Гриневичева 20 ч. ч. Яблонська 12. Витковська 5. О. Павличка 10. Л. Герасимович 5. Тарас Дурбак 3. Юрків 40-50. Ольга Паля 30. Лотоцька 7. Старий Пастушок 14 кур. свит. 47. Н. Н. 3. Д-р І. С. виступає з Матеріал української книги; 2) Кошукати членів. — Перед сходниками о год. 5. засідання Ради товариства. 1823 1-1

Кружок Молоді в Золочеві 21-85. Комітет укладення концерту в Золочеві 21-85. Ефроніма Мико за сівень 7. Пятниця Інституту св. Софії 17-75. Комітет Паль, довід з бюджету 3-22. М. Чиж 17. Паль, довід з бюджету 3-22. М. Чиж 17. Бардахський 14-20. д-р Гантвортський 150. Петто Сенні 1. Ольга Вербицька 150. Марія Білська. Ляв в 20. Н. В. 250. Со рока, Звенигород (збірка) 9-40. Микола Кремень 15. Василь Ятківський, Ненир 5. Адміністрація Нової Зорі 5. Б. Б. 3. Іван Любимий 20 доз. Обидва Український Організації. Філадельфія 400 доз. Модна (збірка) 32-40. Світецький Герток. Бєсїзі в Ходорів 9-30. Сауж-бонік РСУК 61-75. Стефан Пельц 1 доз. Союз Українок Скоз 17. Бачинська І. Казимирський (збірка) 13. Подол-нока (збірка) 38-70. — Всім жертводав-цям складє шпю подяку комітет допомо-ги українським політичним в'язням. 1829 1-1

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

М ДНІ брандозетей, також іншу бі- жутерію поручає дешево Дом б- ровскі- Роявжевскі, Львів (Го- тель Японія). Тел. 7-29. 1865 40-7

ВІЛІЯГОВІ ЯНЦЯ імпортують чер- воних "Rhode Island" по 1 доз. шту- ка продає П. Котенюк. Львів поч. серп- ня 10% При бідних замовленнях про- шу надати оферти. 1733 3-3

П АНХОХИ, Шварцман, Руканчик і Тинкотажі поручає Гаврил ЖИВЧАН, вул. Кілінського 1. 1732 9-15

КОСМЕТИЧНО-ФРИЗЕРСЬКИЙ ІН- СТИТУТ Берти Тіза, на Трибу- нальська 1. І. пов., телефон 54-86. Останні новості з ділянки косметики, олади віджодж. горчі масочні про- ти морщин, приперілювання штучних вій, фарбування бров на постійно, фар- бування волосся геліною, подна ондуан- ния, найновіший фризур, манікюр. 2-3

Д ЛЯ ЛІТНИКІВ Вілла "Надія" над Прутком. Внесена 650 ж. В найгар- нійшій околиці долини Прута. 5 км від- ходу до станії "Надіє" між Микуди- чиним а Татароном. Пової з кухнею і без кухні з харчем і без харчу, в обста- новкою за винятком постелі до виїзду від 1 червня 1929. Зголошення: Іван Товарищівський Уряд Скарбовий Тер- нопіль. 1823 1-3

ІВАН ІРИЩИН, уродж. 1901 в Но- горіах пок. Перемішанин, уважає- ний військову карту звільнення віддану через П. К. У. в Золочеві. 1823 1-3

Л СОВІ ПЛЯНИ господарчі виготов- ляє Кружок українських інженерів-лісо-водів, після винок восілости, по де- шевих цінах, догідних цінах і запо- рують затвердження. Посередництво не виключає. Зголошення слати на адресу Іж С. Рибачевський, Sadowa Wisznia коло Львова. 1822

МАГІСТЕР прав гдає місця у адо- катів на провінції від 1 червня. Зго- лошення з укладенням до Адміністрації під "К. 46". 1920 2-3

СПОКІЙНУ, совісну вищу до 4-ї ступі- нї дитини, пошукують. — Зголошення під "Спокія" до Адміністрації "Ліза". 1826 2-2

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще на- правлений у найбільшій годинникар- ській роботі Івана Зельтерхайа, Львів пл. Марійська ч. 5. — З провінції просямо репаратії присилати поштою. — Старомодні дамські годинники переп- роблюємо на ручні. 3 6 157-7

ОГЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст неут. зетиня, серп і молотка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Перекладення Рентгеном. 14-24

Спец. скіри, в ер. неут. і косметичні Д-р РОМАН ДОЛЖИЦЬКИЙ орд. в д. 3-6 су. 1 Л БОКА ч. 10. пертер. — Кварцева лампа, Дитерик. 1828 1-2

МИНУЛА ЗИМА НАВЧИЛА НАС РОЗУМУ!

„ВЕГЛЮВКА“ (Węglówka) Кооператива

Львів, вул. ЛЕГІОНІВ ч. 1/1 п. — Тел. 3-68.

негайно доставляє всім, вагоново і детально кожною кількістю, горішношлескського вугля

як також рубаного і нерубаного дерева

ЗА ГОТІВКУ І ДЛЯ ЧЛЕНІВ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ.

Дотеперішні члени мають першенство. Новозаступаючі члени можуть користати з поземки в рішній

мірі. Користайте і зачасу замовляйте вуголь і дерево, як можете одержати його на сплати.

Кооператива „Веглювка“ („Węglówka“) Львів, вул. Леґіонів 1. Тел. 3-68.

Смилд на Ченовешьнім двірці. Тел. 18-31. 1827 1-1

НАВІТЬ з гіршої сталі зроблені ножі можуть мати гарний вигляд, о скільки чиститься їх Vim-ом. Перед обмит- тям треба витерти ножі вогким платком посипаним малою кількістю Vim-у, — всілякі плями і рапавості негайно зник- нуть. Вдтак сполоскати, довести до по- лиску чистим платком, а ножі будуть прегарні. Vim продають в практичних пушках, що улекше ошадне ужиття. Кожна пушка Vim-у має бляшане дно, яке є безпекою перед вогкістю.

VIM

V. P. 15-1.

XXXV. ЗВЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВ. ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“ у Львові

відбудуться в четвер 30. м. ст. мая 1929 р. о год. 10. рано у власній

салі Тов. у Львові, при вул. Руській ч. 20. зі слідуючим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу XXXIV. Загальних Зборів з 17. мая 1928.
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльності і замищення рахунків за XXXVI адмін. рік (1928); а) відділу забезпечень від огню, б) відділу забезпечень від кра- дь і в) відділу забезпечень від крадіж.
- 3) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на укладення абсолютної за XXXVI адмін. істраційний рік (1928).
- 4) Внесення Надзірної Ради в справі розділу надзвижн за 1928 р.: а) у від- ділі забезпечень від огню, б) у відділі забезпечень від крадіж і в) відділі забезпечень від крадіж.
- 5) Вибори: а) 5 заступників членів Надзірної Ради на 1 рік (§ 36. стат.), б) 3 членів ревізійної Комісії і 1 заступника на 1 рік (§ 49. стат.).
- 6) Інтерпретації членів.

1823 1-1

РОМАН СОСНОВСЬКИЙ, президент.

XXXI. ЗВЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“

Товариства з обмеженою поручкою у Львові,

відбудуться в четвер, дня 30. мая 1929 р. о год. 4-й по пол. в салі

Т-ва „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 23. зі слідуючим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу з XXX. Звичайних Загальних Зборів з дня 17. мая 1928 року.
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльності і замищення рахунків за XXXIII адміністраційний рік (1928).
- 3) Звіт з ревізії переведеної Ревізійним Союзом Українських Кооператив.
- 4) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на укладення абсолютної Дирекції за XXXIII адміністраційний рік (1928).
- 5) Внесення Надзірної Ради: а) в справі розділу зиску за рік 1928, б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство укласти одному членові, в) в справі визначення найвищої суми зобов'язань Т-ва.
- 6) Інтерпретації членів.

1823 а) 1-1

РОМАН СОСНОВСЬКИЙ, президент.